

τὸ χειρόγραφόν του; τὸ μοναδικὸν αὐτόγραφον ὅλης τῆς ζωῆς τοῦ διδασκάλου; Θὰ ἦτο δυνατόν νὰ παρασιωπηθῆ ἡ ὑπαρξίς του; Τοιοῦτον ἱερὸν κειμήλιον θὰ ἐφυλάσσετο ἐπιμελῶς καὶ θὰ ἐσώζετο, ὅπως διεσώθησαν τόσα χειρόγραφα τῶν μαθητῶν του, τὰ ὁποῖα παραμένουν ἔκτοτε ἀθάνατα!

Ἡ λογικὴ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Σωκράτης δὲν ἔγραψεν ἰδιοχείρως οὔτε τοὺς ἰάμβους.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ. — Ἡ προῖκα καὶ ὁ εὐγονισμὸς τῆς φυλῆς, ὑπὸ Σπ. Δοντιᾶ

Εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι, ὅταν πρόκειται νὰ προμηθευθοῦν ἓνα φόρεμα, ψάχνουν μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ ἐπιμονὴν διὰ νὰ εὑρουν τὸ καλύτερον ὕφασμα τῆς ἀρρεσκείας των. Τοῦτο γίνεται πρὸ πάντων ἀπὸ τὰς κυρίας, αἱ ὁποῖαι δὲν διστάζουν νὰ ἐπισκέπτωνται πολλὰ εἰδικὰ καταστήματα καὶ νὰ ἐξετάζουν ἐπιμελῶς πολλὰ δείγματα διὰ νὰ εὑρουν τὸ εἶδος τοῦ ὑφάσματος, ποῦ ἔχει ὅλας τὰς ἀπαιτούμενας καλὰς ἰδιότητας, κατὰ τὴν στερεότητα, τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὸν ὠραῖον καὶ ἀσυνήθιστον χρωματισμόν, ἀντέχοντα καὶ εἰς τὸ φῶς διὰ νὰ μὴ «κόψη» τὸ χρῶμα καὶ ἄλλα. Πλὴν τοῦ ὑφάσματος γίνεται καὶ ἄλλη λεπτομερὴς ἔρευνα διὰ τὸ σχέδιον τοῦ φορέματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ εἶναι τῆς τελευταίας μόδας. Τοιαῦται ἀνάλογοι ἔρευναι γίνονται καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν πολλῶν ἄλλων πραγμάτων.

Ἐνῶ δὲ διὰ τὴν ἀγορὰν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις εἶναι περιορισμένης διαρκείας, καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια καὶ ἐργασία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀρίστου εἶδους ἐνὸς πράγματος ἀψύχου καὶ προσκαίρου, δυναμένου ν' ἀντικατασταθῆ, δὲν γίνεται, ἀντιθέτως, ὁμοίαι λεπτομερὴς καὶ ἐπισταμένη ἐξέτασις κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐμψύχου ἀτόμου μὲ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συζήσῃ διὰ βίου, δηλαδὴ συζύγου.

Ἡ ἐκλογὴ συζύγου εἶναι καὶ διὰ τὰ δύο φύλα ἡ σπουδαιοτάτη πράξις ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν ἐκλογὴν θὰ ἐπέλθῃ ἡ εὐτυχία ἢ δυστυχία ὀλοκλήρου τῆς ζωῆς, ὅχι μόνον τῶν συζύγων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπογόνων των. Γενικῶς ἡ ἐκλογὴ συζύγου γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει πολλῶν προσόντων ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν. Ὑλικὰ προσόντα εἶναι ἡ σωματικὴ καλλονὴ καὶ τὸ χρῆμα. Ἡθικὰ δὲ αἱ ὑγιεῖς σωματικαὶ καὶ πνευματικαὶ ἱκανότητες, ἡ καλὴ καὶ ἠθικὴ οἰκογένεια, ἡ μόρφωσις, ἡ δραστηριότης, ἡ ἀγάπη πρὸς ἐργασίαν καὶ ἄλλα.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἐξετίμων ὅχι μόνον τὰ ὑλικὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἠθικὰ προσόντα τοῦ γάμου. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, ἀπὸ παλαιωτάτων χρόνων, ἔδειξε διὰ τῶν ἔργων της πολλὰς καὶ μεγάλας ἀρετάς, ἧτοι ἐξαιρετικὰς φυσιολογικὰς ἰδιότητας, σωματικὰς καὶ πνευματικὰς.

Κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους, οἱ Ἕλληγες εἶχον τὴν συνήθειαν νὰ προσφέρῃ ὁ μελλόνυμφος εἰς τὸν πατέρα τῆς ὑποψηφίου νύμφης, ἢ τοὺς ἐκ πατρὸς συγγενεῖς τῆς, πολύτιμα δῶρα (βοῦς, πρόβατα ἢ χρήματα)· ἐκαλοῦντο δὲ τὰ γαμήλια δῶρα ἔδνα. Ἐγίνετο δηλαδὴ ἐν εἶδος ἀγορᾶς τῆς νύμφης ἀπὸ τὸν γαμβρόν. Σχετικῶς ὁ Ἡρόδοτος γράφει: «ὠνέονται τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων χρημάτων μεγάλων» (Ε' 6). Ὅταν δὲ ὁ πατὴρ τῆς νύμφης εἶχε μεγάλην ἐκτίμησιν εἰς τὰ προτερήματα τοῦ ὑποψηφίου γαμβροῦ, τότε ἔδιδε τὴν κόρην του δωρεάν, παραιτούμενος ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ γαμβροῦ, ἢ καὶ προσφέρων εἰς τὸν μνηστῆρα ἰδικά του δῶρα.

Εἰς τὴν Σπάρτην ὑπῆρχε πανάρχαιον ἔθιμον, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀρπαγῆς τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου, νὰ γίνεται ἀπαγωγὴ τῆς νύμφης ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου, κατόπιν προσυεννοήσεως καὶ συγκαταθέσεως τῶν γονέων τῆς. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὅμως ὑπῆρχε νόμος τοῦ Σόλωνος τιμωρῶν τὴν ἀπαγωγὴν γυναικὸς ἐλευθέρως καὶ νομίμου ἀστῆς Ἀθηναίας. Ὁ Πλούταρχος γράφει (Πλουτ. βίος Σολ. 23) «ἐὰν δ' ἀρπάσῃ τις ἐλευθέρην γυναῖκα καὶ βιάσῃται... ζημίαν ἔταξεν»· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης κατέκρινε τὸ ἔθιμον τῆς ἐξαγορᾶς τῆς νύμφης ὡς βάρβαρον.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους διὰ τὸν γάμον τῆς κόρης ἐφρόντιζεν ὁ πατὴρ τῆς, ὅπως ἀναφέρει ὁ Εὐριπίδης. Μετὰ τὸν πατέρα ἀρμοδιότητα εἶχεν ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός. Ἐὰν δὲ δὲν ὑπῆρχον ἀδελφοί, ἐφρόντιζον οἱ στενώτεροι συγγενεῖς τῆς νύμφης. Μετὰ τοὺς Ὀμηρικοὺς χρόνους καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων νομοθετῶν, τοῦ Λυκούργου καὶ τοῦ Σόλωνος, ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον τῆς προικοδοτήσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ γαμβρός ἀντὶ νὰ δίδῃ ἐλάμβανε προῖκα. Τότε ὁ πατὴρ ὤφειλε νὰ προικίσῃ τὴν κόρην του, ἢ ὁποία ὅμως ἔπαυε νὰ θεωρῆται κληρονόμος τοῦ πατρὸς τῆς καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἰδιοκτησίαν ἰδικήν τῆς πρὸς συντήρησιν. Ἡ προικοδοτήσις ἦτο τὸ σπουδαιότερον γνώρισμα νομίμου γάμου καὶ ὁ ἀσφαλέστερος δεσμὸς τῶν συζύγων, ἐνῶ ὁ ἄνευ προικὸς διελύετο εὐκόλως. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐπροίκιζε τὴν νύμφην τὸ Κράτος, ἐὰν ἦτο κόρη διακεκριμένου πατρὸς, εἰς ἔνδειξιν τιμῆς διὰ τὰς καλὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του. Τοιαύτη δὲ τιμὴ ἔγινε διὰ τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀριστείδου.

Ὁ Σόλων περιώρισε τὴν προῖκα εἰς πολὺ μικρὰ ποσά, διότι δὲν ἤθελε νὰ εἶναι ὁ γάμος μέσον πλουτισμοῦ. Ἔδωκε δὲ τὸν ἐξῆς θαυμαστὸν ὄρισμόν: «Ὁὐ μισθοφόρον, οὐδ' ὄνιον εἶναι τὸν γάμον, ἀλλ' ἐπὶ τεκνώσει καὶ χάριτι καὶ φιλότιτι γίνεσθαι τοῦ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνοικισμόν».

Ὁ Θεόγνις ἐπικρίνει πολὺ τὴν συνήθειαν νὰ ἐκτιμῶνται τὰ χρήματα καὶ ὄχι αἱ ἀρεταί. Ὁ Πλάτων συμβουλεύει νὰ μὴ ἀποφεύγῃ κανεὶς τὸν γάμον τῶν πτωχῶν, οὔτε νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν γάμον τῶν πλουσίων μὲ συμφέρον καὶ ὅτι πρέπει μὲ ὄνειδισμοὺς νὰ ἀποτρέπωνται οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὰ χρήματα κατὰ τοὺς γάμους. Ὁ Εὐρι-

πίδης όνομάζει *μωρόν* έκεινον πού νυμφεύεται κακήν νύμφην, αποβλέψας είς τόν πλοῦτον τῆς προικός. Ὁ Πλούταρχος γράφει: «οἱ λαμβάνοντες πολύ πλουσίας συζύγους δέν γίνονται άνδρες τῶν γυναικῶν, αλλά χωρίς νά τὸ έννοοῦν γίνονται δοῦλοι τῶν προικῶν». Χαρακτηρίζει δέ ὁ Πλούταρχος ὡς *ἀφιλότιμον* και *ἀνελεύθερον* τὸ νά προτιμᾶται ἀπὸ τὸν άνδρα ὁ πλοῦτος τῆς κόρης άντι τῆς ἀρετῆς της και τῆς καλῆς οικογενειακῆς προελεύσεως! Ἐναφέρει δέ και κρίσιν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος: «καλύτερον νά ἔχη δεθῆ κανεὶς μὲ χρυσᾶς χειροπέδας παρά μὲ τὸν πλοῦτον τῆς γυναικός»!

Ὁ Ἰωάννης Χρυσόστομος εἶπεν «οὐδέν *αἰσχροτέρον* άνδρός οὔτω *βουλευομένου* *πλουτεῖν*», δηλαδή δέν ὑπάρχει αἰσχροτέρον ἀπὸ άνδρα ὁ ὁποῖος σκέπτεται νά πλουτίσῃ μὲ τὴν προῖκα.

Τὰ παγκοσμῶς γνωστὰ τρόπαια τῶν Ἑλλήνων, κατὰ ξηρὰν και θάλασσαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἐκ παραλλήλου δέ και τὰ λαμπρὰ συγγράμματα τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων, ιστορικῶν και ἱατρῶν, τὰ ὁποῖα ἐφώτισαν και ἀκόμη φωτίζουν τὴν ἀνθρωπότητα, ὡς και τὰ θαυμαστὰ ἔργα τῶν μεγίστων καλλιτεχνῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἔργα ἀθάνατα και ἀνυπέβλητα μέχρι σήμερα, ἀποδεικνύουν καταφανῶς τὰς πολλές και ἐξαιρετικὰς ἱκανότητας τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες διέγνωσαν πολύ ένωρις τὴν σημασίαν τῆς διαίτης και τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων διὰ τὴν ὑγείαν και τὴν τόνωσιν τῶν ἀτόμων και τῆς φυλῆς. Διὰ τοῦτο οἱ Σπαρτιᾶται ἐφήρμοσαν τοὺς αὐστηροτάτους νόμους τοῦ Λυκούργου, ἀναγκάζοντες τοὺς νέους νά ζοῦν μὲ μεγάλην λιτότητα και νά γυμνάζωνται έντατικῶς σκληραγωγούμενοι διὰ νά εἶναι καλοὶ πολῖται και στρατιῶται. Εἰς τὴν Σπάρτην δ' ἐφηρμόσθη ὁ σκληρὸς νόμος, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἐκκαθάρισις τῆς φυλῆς ἀπὸ τὰ ἀνίκανα ἄτομα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸν νόμον, ὅλα τὰ γεννώμενα ἀνώμαλα βρέφη ἐθανατώνοντο ριπτόμενα είς τὸν Καιάδα. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐγένετο φυσιολογικὴ ἐπιλογή, διατηρουμένων είς τὴν ζωὴν τῶν ὑγιῶν και φυσιολογικῶν ἀτόμων.

Ἐπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου ἐτάχθησαν και οἱ δύο μεγάλοι φιλόσοφοι, ὁ Πλάτων και ὁ Ἄριστοτέλης. Ὁ Σπαρτιακὸς αὐτὸς νόμος ἦτο ὁ πραγματικὸς πρόπαππος μιᾶς νεωτάτης ἐπιστήμης τῆς Εὐγονικῆς, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνεται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, είς ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη, βελτίωσις πολλῶν εἰδῶν ζώντων ὀργανισμῶν, φυτῶν, ζῴων και αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ εὐγονισμοὶ οὔτοι ἐπιτυγχάνονται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δύο βασικῶν βιολογικῶν νόμων, τῆς *κληρονομικότητος* και τῆς *ἐπιλογῆς*.

Ἡ μεγάλη ἀνακάλυψις τῶν νόμων τῆς κληρονομικότητος ἐγινε τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἀπὸ τὸν κηπουρὸν τοῦ μοναστηρίου τῆς πόλεως Brünn τῆς Τσεχοσλοβακίας, καλόγηρον Γρηγόριον Mendel, ἀσχολούμενον μὲ μεγάλην ἐπιμέλειαν και ἀφοσίωσιν

εις τὴν καλλιέργειαν τοῦ κήπου τοῦ μοναστηρίου. Ὁ καλόγηρος αὐτὸς ἔχων καὶ πολλὰς γνώσεις τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ἐπεδόθη εἰδικώτερον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν μπιζελιῶν καὶ παρηκολούθει τὰς διαφόρους ποικιλίας τῶν φυτῶν αὐτῶν, ἐξετάζων λεπτομερῶς ὅλας τὰς ιδιότητας κάθε ἀτόμου, κατὰ τὸ μέγεθος, τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα τῶν ἀνθέων, τῶν φύλλων καὶ τῶν σπόρων των.

Ὁ Mendel εἶχε τὴν ἐπιτυχεστάτην ἔμπνευσιν νὰ ἐκτελέσῃ καὶ διασταυρώσεις γονιμοποιήσεως, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ ἀνθέων διαφόρων χρωμάτων καὶ νὰ παρακολουθῇ κατόπιν, ἐπὶ πολλὰς γενεάς, τὰ χρώματα τῶν ἀνθέων καὶ τῶν ἀπογόνων των.

Ἀπὸ τὴν μακρὰν καὶ ἐπιμελῆ ἐκτέλεσιν πολλῶν τοιούτων πειραμάτων καὶ τὴν ἐπιτυχή ἐρμηνείαν κάθε παρουσιαζομένου κληρονομικοῦ φαινομένου, ὁ ἄσημος κηπουρὸς τῆς Μονῆς τῆς Brünn ἐδοξάσθη καὶ ἔγινε περίφημος εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον, εὐεργετήσας τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὴν μεγάλην ἀνακάλυψιν του. Διότι μὲ τὰ πειράματά του ἀνεκάλυψε τοὺς βασικοὺς νόμους τῆς κληρονομικότητος, οἱ ὅποιοι, ὅπως ἀπεδείχθη ἔκτοτε, ἰσχύουν γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς ζῶντας ὀργανισμούς, δηλαδὴ εἰς τὰ φυτὰ, τὰ ζῷα καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἔχει δὲ μεγίστην σημασίαν διὰ τὸ θέμα τῆς σημερινῆς ὀμιλίας τὸ γεγονός, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Mendel γνωρίζομεν τώρα τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ἠμποροῦμεν ἀσφαλῶς ν' ἀποκτήσωμεν καλύτερας ποιότητος εἶδη, ὄχι μόνον τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζῴων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπίσης σπουδαῖον εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς γεγονός, ὅτι γνωρίζομεν τώρα τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ἠμποροῦμεν ν' ἀποφεύγωμεν τὴν χειροτέρευσιν τῶν ἀτόμων· δηλαδὴ ν' ἀποφεύγωμεν τὴν γέννησιν κατωτέρας ποιότητος ἀτόμων.

Διὰ τὴν εὐκολωτέραν κατανόησιν τῶν φυσιολογικῶν ζητημάτων τῆς κληρονομικότητος, παρακαλῶ νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν τὰ ἀκόλουθα. Ὅλοι γνωρίζετε, ὅτι τὰ τέκνα κληρονομοῦν νομίμως τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς των. Πολλοὶ ὅμως δὲν γνωρίζουν σαφῶς τὸ σπουδαιότατον γεγονός, ὅτι τὰ τέκνα ὅλων τῶν ζώντων ὀργανισμῶν καὶ πρὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων, κληρονομοῦν φυσιολογικῶς τὰς σωματικὰς καὶ τὰς πνευματικὰς ιδιότητας τῶν γονέων των, καλὰς καὶ κακὰς. Δηλαδὴ, οἱ ἀπόγονοι λαμβάνουν ἐκ γενετῆς ὄχι μόνον τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν τοῦ εἴδους τῶν γονέων, ὅπως εἶναι τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος, τῶν τριχῶν, τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τὸ ἀνάστημα τοῦ σώματος, τὸ σχῆμα τῆς κεφαλῆς, κατὰ τὸ σύνολον ἢ τὰς λεπτομερείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰδικοὺς χαρακτῆρας τῶν ἐσωτερικῶν ὀργάνων των καὶ κατ' ἐξοχὴν τοῦ ἐγκεφάλου, ἦτοι τὰς πνευματικὰς ἰκανότητας, ἀπὸ τῆς μεγίστης εὐφυΐας μέχρι τῆς βλακειάς. Τοιοῦτοτρόπως οἱ ὑπάρχοντες χαρακτῆρες τῶν γονέων, εἴτε καλῆς, εἴτε κακῆς ποιότητος εἶναι, κληρονομοῦνται ἀπὸ τὰ τέκνα των.

Ἡ μετάδοσις τῶν ιδιοτήτων τῶν γονέων εἰς τὰ τέκνα των γίνεται μόνον διὰ

τῶν γεννητικῶν κυττάρων, ἤτοι τοῦ σπερματοζωαρίου τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ὄαριου τῆς μητρὸς. Ἐκ τῶν δύο δὲ τούτων κυττάρων διαπλάσσεται ὅλον τὸ ἔμβρυον.

Κατὰ τὴν γονιμοποίησιν τὰ συστατικὰ τῶν κυττάρων τούτων ἀναμειγνύονται κατὰ διαφόρους ἀναλογίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ ἐξαρτᾶται πολὺ ἢ μεγαλυτέρα ἢ μικροτέρα ὁμοιότης μὲ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα ἐκάστου σχηματιζομένου ὀργάνου τοῦ σώματος τοῦ ἐμβρίου. Εἶναι εὐνόητον, ὅτι ὅσον περισσότερα καὶ καλυτέρας ποιότητος προτερήματα, ὡς καὶ ὀλιγώτερα ἐλαττώματα ἔχουν οἱ γονεῖς, τόσο καλυτέρας ποιότητος ἄτομα γίνονται τὰ παιδιά των.

Τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτὰς γνώσεις περὶ τῆς κληρονομικότητος ἐφαρμόζουσι συστηματικῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οἱ κτηνοτρόφοι καὶ ἐπιτυγχάνουσι μεγάλας βελτιώσεις διαφόρων εἰδῶν, διὰ τῆς συζεύξεως τῶν ἐκλεκτοτέρων ἀρρένων καὶ θηλέων ἀτόμων ἐκάστου εἴδους καὶ τότε τὰ τέκνα τῶν ζώων αὐτῶν ἀποκοτῶν καλυτέρας ποιότητος κρέας, δέρμα καὶ μαλλί, παράγουσι ἀφθονώτερον γάλα καὶ ἀποκοτῶν μεγαλυτέραν γονιμότητα.

Μεγάλῃς σημασίας εἶναι τὸ ἐξῆς γεγονός. Ὅταν αἱ βασικαὶ ιδιότητες ἐνὸς χαρακτῆρος προέρχονται ἀπὸ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, τότε ὁ χαρακτήρ αὐτὸς ἐμφανίζεται εἰς τὸ τέκνον δυνατώτερος. Δηλαδή, ὅταν καὶ οἱ δύο γονεῖς ἔχουν ἐξ ἴσου καλοὺς βασικοὺς χαρακτῆρας, σωματικοὺς καὶ πνευματικούς, τότε ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης νὰ γίνουσι τὰ παιδιά των πολὺ καλὰ ἢ καὶ ἀνώτερα τῶν γονέων των. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων γενικῶς ἢ ἐπιτυχία καὶ εὐτυχία τοῦ γάμου ἐξαρτᾶται κυριώτατα ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν συζύγου πού ἔχει πολὺ καλὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ὑγείαν. Ὅλα τὰ ἄλλα προσόντα εἶναι δευτερευούσης σημασίας.

Εἰς τὰ σύγχρονα πολιτισμένα κράτη ἐφαρμόζονται τὰ ἀκόλουθα μέτρα διὰ τὸν εὐγονισμόν.

1) Ὁ γάμος ἐπιτρέπεται μόνον ὅταν ὑπάρχη πιστοποιητικὸν ὑγείας, ἐκδοθὲν ὑπὸ ἐιδικοῦ ἱατροῦ, βεβαιουῦντος ὅτι ἀμφότεροι οἱ μελλόνυμφοι εἶναι ὑγιεῖς καὶ κατάλληλοι πρὸς γάμον. Ἄνευ τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου ὁ γάμος ἀπαγορεύεται.

2) Ὁ γάμος ἀπαγορεύεται γενικῶς εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ μεταδοτικὰ ἢ ἀνίατα νοσήματα, ἢ τοὺς ἔχοντας γενικὴν καχεξίαν καὶ εἰς ὅλους τοὺς πάσχοντας ἀπὸ καταφανῆ σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνωμαλίαν.

3) Ἐπὶ τῶν σεσημασμένων ἐγκληματιῶν καὶ τῶν ἡλιθίων ἐκτελεῖται ἀναγκαστικὴ στειρώσις, διὰ τῆς ὁποίας τὰ ἄτομα ταῦτα καθίστανται διὰ βίου ἀνίατα πρὸς γονιμοποίησιν.

4) Γίνονται συχνὰ δημόσιαι ὁμιλίαι ἀπὸ ἐιδικοὺς ἱατροὺς πρὸς διαφώτισιν τοῦ λαοῦ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποφεύγεται ὁ γάμος μὲ ἄτομον πάσχον ἀπὸ ἀνίατον νόσημα. Ὡς ἀνίατοι δὲ θεωροῦνται, πλὴν τῶν ἄλλων, οἱ ἀλκοολικοί.

5) Ίδρύνονται εϋγονιστικάι εταιρείαι, με σκοπὸν τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ διὰ νὰ πεισθοῦν ὅλοι, ὅτι ὁ γάμος πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ βάσεων βιολογικῶν, ὑγιεινῶν καὶ ἠθικῶν.

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι μέτρα τῶν πλέον προηγμένων κρατῶν ὑπὲρ τοῦ εϋγονισμοῦ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, δυστυχῶς, τὴν χώραν ὅπου ἀνεκαλύφθη καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν πρὸ αἰῶνων ὁ εϋγονισμός, οὗτος ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ κατωτέρων ὀργανισμῶν, δηλαδὴ τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων. Καὶ εἶναι γνωστὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἔχουν ὅσοι ἐφαρμόζουν τὸν εϋγονισμόν εἰς τὴν χώραν μας, διὰ τοῦ ὁποίου πολλὰ ἐγχώρια εἶδη φυτῶν καὶ ζώων ἔχουν βελτιωθῆ καὶ ἐξευγενισθῆ εἰς μεγάλον βαθμόν. Πολλὴ καλὰ ἀποτελέσματα παρετήρησα, ἐπισκεφθεὶς ὄρνιθοτροφεία καὶ χοιροτροφεία προαστείων τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ποσότης καὶ ἡ ποιότης τοῦ κρέατος τῶν ζώων καὶ ἡ παραγωγὴ ὧν ἦσαν ηὔξημένοι καὶ βελτιωμένοι.

Δυστυχῶς τὸ μόνον εἶδος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ εϋγονισμός, εἶναι οἱ ἄνθρωποι. Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ὅτι οἱ γάμοι τῶν Ἑλλήνων, κατὰ πολὺ μεγάλην ἀναλογίαν, γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προικῆς. Τὸ κακὸν αὐτὸ συμβαίνει πρὸ πάντων εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἀτυχῶς εἰς μεγάλην κλίμακα ἐπὶ τῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι τούναντιον θὰ ἔπρεπε νὰ δεικνύουν πάντοτε πρῶτοι τὰ καλὰ παραδείγματα εἰς τὸν λαόν. Εἰς ὀλίγας μόνον περιπτώσεις γίνονται εἰς τὴν Ἑλλάδα γάμοι ἐξ ἔρωτος ἢ διὰ καλὴν οἰκογενειακὴν ἢ κοινωνικὴν θέσιν τῆς κόρης ἢ τὴν ἐργατικότητά της.

Καθαρῶς εϋγονικοὶ γάμοι, βασιζόμενοι ἐπὶ ἐξαιρετικῶν ἠθικῶν προσόντων, ὅπως εἶναι ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ὑγεία, ὁ καλὸς χαρακτήρ, ἡ ἠθικὴ, ἡ μόρφωσις, ἡ ἐργατικότης κ. ἄ με τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκλήσεως καλῆς ποιότητος τέκνων, δηλαδὴ τῆς εϋγονίας, εἶναι σπανιότατοι εἰς τοὺς σημερινούς Ἕλληνας. Εἶναι δὲ πολὺ θλιβερὸν τὸ γεγονός, ὅτι οἱ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εὐρισκόμεθα σήμερον, ὡς πρὸς τὸ εἰδικὸν τοῦτο ζήτημα, εἰς ἐπίπεδον πολὺ χαμηλόν, κατώτερον καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθιγγάνων καὶ τῶν μαύρων τῆς Ἀφρικῆς!

Εἶναι κοινῶς γνωστὸν ὅτι οἱ γάμοι τῶν ἀπολιτίστων αὐτῶν ἀνθρώπων γίνονται με ἀγοραπωλησίαν. Ἐκεῖ ὅμως ἀγορασταὶ εἶναι οἱ ἄνδρες. Αὐτοὶ ἐκλέγουν τὴν νύμφην καὶ τὴν ἀγοράζουν, προσφέροντες εἰς τοὺς γονεῖς της ὡς τίμημα ὀλίγας ἀγελάδας ἢ βοῦς· ἐνῶ ἐδῶ εἰς τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα συμβαίνει δυστυχῶς κάτι χειρότερον, διότι ἐδῶ ἀγορασταὶ δὲν εἶναι οἱ ἄνδρες, εἶναι αἱ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἀγοράζουν τοὺς ἄνδρας με τὴν προῖκα των καὶ συνήθως με λίρας.

Χάριν τῆς μεγάλης προικῆς παραβλέπονται ἀκόμη καὶ σοβαρὰ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ ἐλαττώματα τῆς ὑποψηφίας νύμφης. Δυστυχῶς δὲ τὰ τοιαῦτα ἐλαττώματα κληρονομοῦνται, ὡς ἐλέχθη, καὶ παρουσιάζονται κατόπιν εἰς τὰ ἀθῶα παιδιὰ, τὰ

ὅποια γεννῶνται φέροντα διάφορα στίγματα, πολλάκις ἀνίατα, βάρη τῆς πατρικῆς καὶ μητρικῆς κληρονομίας.

Οἱ αἵτιοι τῆς πράξεως ταύτης καταρῶνται συνήθως τὴν κακὴν τύχην των διὰ τὰ ἀνώμαλα καὶ ἀσθενικὰ παιδιὰ των. Ἀλλὰ τὰ ὄχι καλὰ ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων γάμων ὀφείλονται ὄχι εἰς ἀτυχίαν, ἀλλ' εἰς καθαρὰν ἀφροσύνην κατὰ τὴν ἐκλογὴν συζύγου.

Ὅταν ἡ ἀπόφασις τοῦ γάμου λαμβάνεται ὑπὸ τὴν μεγίστην λάμπιν τοῦ χρυσοῦ τῆς προικὸς, ὁ ὑποψήφιος γαμβρὸς τυφλῶνεται τόσον πολὺ, ὥστε ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνη καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τόσον τὰ ὑπάρχοντα ἐλαττώματα τῆς πολυφέρονου ἐκλεκτῆς του, ὅσον καὶ τὰ ὑπερέχοντα πλεονεκτήματα τῶν οὐχὶ πλουσιῶν ἀντιπάλων τῆς.

Εἰς τὴν χειροτέρευσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς συμβάλλει καὶ ἄλλο αἷτιον. Τοῦτο εἶναι ἡ μεγάλη δυσαναλογία γεννήσεων τέκνων μεταξὺ δύο κοινωνικῶν τάξεων τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀρίστης καὶ τῆς κατωτάτης τάξεως.

Σπεύδω νὰ δηλώσω ὅτι ὡς ἀρίστην δὲν ἐνοῶ τὴν τάξιν τῶν πλουσιῶν. Διότι εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὄχι ὅλγοι μεγάπλοτοι οὐδόλως διακρίνονται διὰ τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἱκανότητά των, ὥστε νὰ κατατάσσωνται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀρίστην τάξιν. Εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἀνήκουν ἀντιθέτως πρόφην πτωχοὶ ἢ τέκνα πτωχῶν, δυνηθέντες διὰ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς μεγάλης ἐργατικότητός των νὰ κατακτήσουν ὑψηλὰς κοινωνικὰς θέσεις. Ἡ ἀρίστη λοιπὸν τάξις τῆς Ἑλλάδος δὲν διακρίνεται διὰ τὴν πολυτεχνίαν τῆς. Πολὺ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν ἔχουν τέκνα περισσότερα τῶν δύο ἢ τριῶν. Ἀντιθέτως δέ, τὰ κατωτάτης τάξεως ἄτομα, ἤτοι οἱ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ἀσθενέστεροι, εἶναι συνήθως πολύτεκνοι, ἀραδιάζοντες πλεόν τῶν 5 ἢ καὶ 10 τέκνων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα εἶναι ὄχι καλῆς ποιότητος. Ἐκ τούτων δὲ φαίνεται σαφῶς ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ἡ εὐγονία ἐλαττοῦται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πληθύνονται τὰ κατωτέρας ποιότητος ἄτομα.

Προβάλλει τώρα αὐτομάτως τὸ ἐρώτημα: Τί πρέπει νὰ γίνη διὰ νὰ σταματήσῃ ὁ ὑπάρχων ἐθνικὸς κίνδυνος αὐξήσεως τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς; Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι πολὺ δύσκολος δι' ὅσους παρηκολούθησαν μὲ προσοχὴν τὰ λεχθέντα. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κακὸν δύναται νὰ θεραπευθῆ, ὅταν παύσουν οἱ γάμοι τῆς προικὸς καὶ ἀρχίσουν νὰ γίνωνται γάμοι εὐγονικοί, διὰ τῶν ὁποίων θὰ προλαμβάνεται ἡ κληρονομία τῶν ἐπιβλαβῶν ἰδιοτήτων καὶ θὰ γίνεται φυσιολογικὴ ἐπιλογὴ καὶ βελτίωσις τῆς ποιότητος τῶν νέων γενεῶν.

Οἱ ὑποψήφιοι γαμβροὶ πρέπει νὰ μὴ παρασύρωνται ἀπὸ τὴν μαγνητικὴν δύναμιν τοῦ χρυσοῦ τῶν πενθερῶν καὶ νὰ ἀνθίστανται εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἔλξιν του. Πρὸ πάσης δὲ ἀποφάσεως, νὰ ἐξετάζον λεπτομερῶς τὰ ἀτομικὰ προσόντα τῆς κόρης καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν κατάστασιν καὶ ἱκανότητα, τὴν

ἐργατικότητα, τὸν ἠθικὸν χαρακτῆρα, τὴν μόρφωσιν καὶ ἄλλα τυχὸν ὑπάρχοντα προσόντα καὶ τελευταῖον τὸ ζήτημα τῆς προικός. Διότι εἰς πολλὰς περιπτώσεις καὶ μάλιστα ὅταν ὑπάρχουν τὰ λεχθέντα ἠθικὰ προτερήματα, πιθανὸν ἢ προῖκα νὰ μὴ εἶναι τόσον ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητος εἰς τὸν βίον τοῦ νέου ζεύγους. Τοιοῦτοτρόπως διὰ τῶν εὐγονικῶν γάμων καὶ τῆς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν διαδοχικῆς ἐνισχύσεως τῶν προτερημάτων ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐπιβλαβῶν ἐλαττωμάτων ἀφ' ἑτέρου, ἢ ἑλληνικὴ φυλὴ, συνεχῶς βελτιουμένη, θ' ἀποκίση καὶ ἀπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς ἰκανότητας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ.— Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς χολινεστεράσης τοῦ αἵματος κατόπιν ἀπορροφήσεως ἰχνῶν παραθείου ἐκ τροφίμων, ὑπὸ Γεωργ. Λογαρά, Ἄνδρ. Α. Βασιλείου καὶ Διον. Ἀβραμίδου*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Ἰωακείμογλου.

Εἰς τὴν προηγουμένην ἔρευναν¹ ἐξητάσαμεν τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὑπολειμμάτων παραθείου, περιεχομένων εἰς ἔλαιον ἐκθλιβὲν ἐξ ἐλαίων ψευκασθεισῶν διὰ παραθείου, ἐπὶ τῆς χολινεστεράσης 357 κατοίκων τῆς νήσου Κερκύρας. Εἰς τὴν παροῦσαν ἔρευναν, διεξαχθεῖσαν μετὰ πάροδον ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐθέσαμεν δύο σκοπούς· πρῶτον νὰ διαπιστώσωμεν ποῖα τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς μακροχρονίου χρήσεως ἐλαίου περιέχοντος ὑπολείμματα παραθείου ἐπὶ τῆς χολινεστεράσης τοῦ αἵματος καὶ δεύτερον νὰ συγκρίνωμεν τὰς τότε εὑρεθείσας τιμὰς χολινεστεράσης μὲ τὰς μετὰ πάροδον ἐξαμήνου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀτόμων.

Μέθοδος.— Καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἔρευναν ἐχρησιμοποιήθη πρὸς ἐξέτασιν τῆς χολινεστεράσης ἐν τῷ αἵματι ἡ μέθοδος τῶν Limperos καὶ Ranta (1953) ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν D. R. Davies καὶ J. D. Nicholls (1955)(3).

Ἀποτελέσματα.— Ἐνταῦθα ἐξητάσαμεν ἐν συνόλῳ 666 ἄτομα ἐξ ὧν 395 ἔφαγον βεβαιωμένως παραθειοῦχον ἔλαιον, 159 ἔφαγον πιθανῶς τοιοῦτον καὶ 112 δὲν ἔφαγον. Εἰς τοὺς πίνακας I, II, III καὶ IV καταγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων προσδιορισμῶν, ἐκφραζόμενα εἰς χρόνον μεταπτώσεως τοῦ δείκτου.

Πίναξ I.— Ἐκ τῶν 395 περιπτώσεων τοῦ πίνακος τούτου (κατηνάλισκον παραθειοῦχον ἔλαιον) 270 ἐμφανίζονται μὲ χολινεστεράσιν ἐντὸς τῶν φυσιολογικῶν ὁρίων,

* GEORGE LOGARAS, ANDR. VASSILICU and D. AVRAMIDIS, Some observations on the effect of ingesting parathion residues in olive oil upon the whole blood ChE of individuals.